

दानिएलको पुस्तक - पचासी नम्बर

भविष्यवाणीमूलक यात्राको उद्घाटन: ऐतिहासिक माइलस्टोनहरूको दैवी सम्बन्ध

Jeff Pippenger

2024-02-18

१८६३ को विद्रोहको एक सय छब्बीस वर्षपछि, १९८९ मा दानिएल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदहरू अनमुद्रित गरिए। त्यस वर्ष सर्वप्रथम अनमुद्रित गरिएको ज्ञान पवित्र इतिहासका सुधार-रेखाहरूको पहिचान थियो, र तिनीहरू सबैले एक-अर्कासँग समानान्तर सम्बन्ध राख्छन् भन्ने प्रकाशन थियो। त्यसपछि १९९२ मा, अन्तिम छ पदहरूको ज्योति प्रकट हुन थाल्यो। यी सत्यहरूको पहिलो सार्वजनिक प्रस्तुतिहरू १९९४ मा भए, र विषय सुधार-रेखाहरू नै थियो। १९९६ मा The Time of the End शीर्षकको एक पत्रिका प्रकाशित गरियो, जसले दानिएल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदहरूलाई पहिचान गर्यो।

१९९६ त्यो वर्ष थियो जब सन्देशलाई औपचारिक रूप दिइयो, जुन एउटा यस्तो मार्गचिह्न हो जसले १८३१ मा विलियम मिलरको सन्देशलाई औपचारिक रूप दिइएको घटनासँग समानान्तर सम्बन्ध राख्छ। मिलरको सन्देश न्यायको उद्घाटनको घोषणा थियो, र दानियल एघारका अन्तिम छ पदहरू न्यायको समापनको घोषणा थिए। मिलरको सन्देशको विषय बाइबलमा प्रकट गरिएको भविष्यसूचक समय थियो। दानियल एघारका अन्तिम छ पदहरूको विषय आधुनिक रोम (उत्तरको नक्कली राजा) थियो। मिलरलाई प्रकट गरिएको पद्धति भविष्यवाणीको व्याख्यासम्बन्धी उनका १४ नियमहरू थिए। १९८९ मा प्रकट गरिएको पद्धति सुधार आन्दोलनहरूको “रेखामाथि रेखा” थियो।

मिलरको कार्यमा परमेश्वरको वचनलाई अधिकारपूर्ण ठहर्याउने काम समावेश थियो, जुन बाह्र सय साठी वर्षसम्म संसारमा प्रचलित रहेका पोपसम्बन्धी परम्परा र रीतिहरूको विपरीत थियो। यही कारणले, मिलरको सन्देश पहिलो पटक १८३१ मा प्रकाशित भयो (यसरी मिलरको सन्देशलाई औपचारिक रूप दिँदै), ठीक राजा जेम्स बाइबलको निर्माण भएको दुई सय बीस वर्षपछि। फ्युचर फर अमेरिका को कार्य संयुक्त राज्य अमेरिकाको भूमिकालाई पहिचान गर्नु थियो, जसले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा पोपसत्ताको प्राणघातक घाउलाई निको पार्नेछ। यही कारणले, The Time of the End पत्रिका १९९६ मा प्रकाशित भयो (यसरी सन्देशलाई औपचारिक रूप दिँदै), ठीक १७७६ मा संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भ भएको दुई सय बीस वर्षपछि।

प्रत्येक सुधार आन्दोलनको विषयलाई एउटा ऐतिहासिक सन्दर्भबिन्दुसँग बाँध्ने दुई सय बीस वर्षको पहिचान सन् २००१ को सेप्टेम्बर ११ पछि मात्र मान्यता प्राप्त भयो, किनकि त्यही मितिमा तेस्रो विपत्ति आइपुगेपछि मात्र प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई यर्मिया अध्याय ६, पद १६ र १७ का पुराना बाटाहरूमा पुनः फर्काउनुभयो। त्यहीँ “सात समय” को ज्योति पुनः फेला पयो, र त्यो ज्योति विकसित हुँदै जाँदा दानियल ८, पद १३ र १४ लाई परस्पर जोड्ने संख्या दुई सय बीस नै हो भन्ने कुरा स्पष्ट भयो। पद १३ मा भविष्यसूचक इतिहासको “chazon” दर्शन पहिचान गरिएको छ, र पद १४ मा “the appearance” को “mareh” दर्शन पहिचान गरिएको छ। ती दुई पदहरूबीचको सम्बन्ध नै गब्रिएल दानियललाई सिकाउन आएका थिए, र दानियलले अन्तिम दिनहरूमा ती दुई दर्शनबीचको सम्बन्ध बुझ्न पुग्ने परमेश्वरका जनहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

तेह्रौँ पदको दर्शनले “सात समय” (दुई हजार पाँच सय बीस वर्ष) लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र चौधौँ पदको दर्शनले तेइस सय दिन (वर्ष) लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यहूदालाई, यरूशलेम र पवित्रस्थानलाई प्रतिनिधित्व गर्ने दक्षिणी राज्य यहूदामाथिको “सात समय” ६७७ ईसा पूर्वमा सुरु भयो, र यरूशलेम तथा पवित्रस्थानको पुनर्स्थापनालाई चिन्हित गर्ने तेइस सय वर्ष ४५७ ईसा पूर्वमा सुरु भयो।

दुई सय बीस वर्षले यी दुई दर्शनहरूलाई एकसाथ बाँध्दछ, र दुई सय बीस भन्ने सङ्ख्यालाई पगानवाद र पापवादका उजाड पार्ने शक्तिहरूद्वारा सेनादल र पवित्रस्थानको कुल्चन, जसलाई तितरबितर पारिनु र परमेश्वरको क्रोधको रूपमा

चित्रित गरिएको छ, तिनको बीचको सम्बन्धको प्रतीकका रूपमा मानिएको थियो। दुई सय बीस वर्षले पवित्रस्थानलाई कूल्यने शैतानी कार्यको दर्शनलाई त्यही मन्दिरलाई पुनर्स्थापित गर्ने ईश्वरीय कार्यको दर्शनसँग बाँधेको थियो। यसकारण, दुई सय बीस वर्ष पवित्र सम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्ने एउटा प्रतीक हो।

जसरी मिलेराइट आन्दोलन 1863 को विद्रोहमा अन्त्य भयो, र त्यसपछि एक सय छब्बीस वर्षपछि तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन आयो, यसरी “सात पटक” (एक सय छब्बीस) को प्रतीकवादद्वारा ती दुई आन्दोलनहरू परस्पर सम्बन्धित थिए भन्ने कुरालाई जोड दिँदै, त्यसरी नै दुई सय बीस वर्षले 1831 मा मिलरद्वारा बाइबल सन्देशको स्थापना र 1611 मा किङ जेम्स बाइबलको प्रकाशनलाई परस्पर जोडे; त्यसै गरी त्यही समयावधिले Future for America लाई अमेरिकाको आरम्भसँग जोड्यो, जसरी यसले अमेरिकाको अन्त्यलाई पहिचान गर्‍यो।

अक्टोबर २२, १८४४ मा, करारका दूत अचानक त्यही मन्दिरमा आउनुभयो, जुन उहाँले सन् १७९८ देखि—पहिलो आक्रोशको अन्तदेखि—सन् १८४४ सम्म—अन्तिम आक्रोशको अन्तसम्म—छयालीस वर्षमा खडा गर्नुभएको थियो। उहाँको मन्दिरमा प्रवेश हुनु अघि मध्यरात्रिको पुकारको आन्दोलनमा पवित्र आत्माको उण्डेलाइद्वारा पूर्वतयारी भइसकेको थियो, जसको पूर्वछाया ख्रीष्टको यरूशलेममा भएको विजयोत्सवी प्रवेशद्वारा देखाइएको थियो। ती दुई साक्षीहरूले स्थापित गर्छन् कि जब दश दिनहरूमा मध्यरात्रिको पुकारको आन्दोलन फेरि दोहोरिन्छ, तब ख्रीष्टले एक लाख चौवालीस हजारको मन्दिर खडा गरिसक्नुभएको हुनेछ। ती दुई आन्दोलनहरू, जहाँ दश कुमारिकाको दृष्टान्तको मध्यरात्रिको पुकार पूरा हुन्छ, एक-अर्कासँग समानान्तर छन्।

“मलाई प्रायः दस कुँवारीहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमध्ये पाँच जना बुद्धिमान् थिए, र पाँच जना मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको विशेष लागू हुने समय यही हो, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशजस्तै, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्यको रूपमा रहिरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

मिलेराइटहरूको इतिहास (पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलन) ले परमेश्वरको शक्तिको क्रमशः बढ्दो प्रकटतालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन १७९८ मा दानियेलको पुस्तकको मुहर खोल्न आरम्भ भएको थियो। त्यो शक्ति अगस्त १९, १८४० मा प्रकाशितवाक्य १० को स्वर्गदूत अवतरण हुँदा अझ बढ्यो। त्यसपछि अप्रिल १९, १८४४ को पहिलो निराशा आयो, र अन्ततः अगस्त १२, १८४४ देखि आरम्भ भएको एक्सेटर शिविर-सभामा पवित्र आत्माको उण्डेलाइतर्फ डोर्‍यायो, र यो अक्टोबर २२, १८४४ सम्म देशभरि ज्वारभाटाको लहरझैँ फैलिरह्यो।

प्युचर फर अमेरिका (तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन) को इतिहासले परमेश्वरको शक्तिको क्रमशः तीव्र हुँदै जाने प्रकटीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन १९८९ मा दानियेलको पुस्तकको मुहर खोल्न आरम्भ भएको थियो। प्रकाश १८ को स्वर्गदूत सेप्टेम्बर १९, २००१ मा अवतरित हुँदा त्यो शक्ति अझ बढ्यो। त्यसपछि जुलाई १८, २०२० को पहिलो निराशा आयो, जसले अन्ततः पवित्र आत्माको उण्डेलाइतर्फ डोर्‍याउनेछ, र त्यो पृथ्वीभरि डढेलोझैँ फैलिरहनेछ, जबसम्म मिखाएल उठ्नुहुन्न र मानवको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुँदैन।

२२ अक्टोबर, १८४४ मा, धेरै अगमवाणीहरू पूरा भए, जसद्वारा यो चिन्हित भयो कि चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, धेरै अगमवाणीहरू फेरि पूरा हुनेछन्। ती अगमवाणीहरूमध्ये एक हबक्कूक अध्याय दुईमा प्रतिरूपित दर्शनको ढिलाइ हो। हबक्कूक अध्याय दुईले पहिलो र तेस्रो दूत दुवैका आन्दोलनहरूको अनुभवलाई चिन्हित गर्‍यो। दुवै आन्दोलनहरू सही बाइबलीय कार्यविधि सम्बन्धी एउटा विवादको सामना गर्छन्, जुन त्यस आन्दोलनका प्रतिनिधिहरू र विवादको प्रक्रियामा बेवास्ता गरिँदै गएका पहिलेका चुनिएका मानिसहरूका बीच सम्पन्न हुन्छ।

पहिलो स्वर्गदूतको इतिहासका पहरदारहरूले प्रतिरक्षा गर्नुपर्ने सन्देश भनेको ती सत्यहरूको पहिचान थियो (मिलरका रत्नहरू), जुन अन्ततः 1843 र 1850 का दुई पवित्र चार्टहरूमा प्रस्तुत गरिए। विवादको प्रक्रियामा त्यहाँ एउटा निराशा हुनेथियो, जसले परस्पर-विरोधी दुई वर्गहरूबाट छुट्टिने चिन्हको काम गर्‍यो, र विश्वासीहरूलाई अझ गहिरो

समर्पणतर्फ बोलावट दियो।

त्यसपछि हबकूकले आधारभूत सत्यहरूको परीक्षाको प्रक्रियामा संलग्न ती दुई वर्गबीचको भिन्नतालाई पहिचान गर्छन्। त्यो परीक्षा-प्रक्रिया, जसमा २२ अक्टोबर, १८४४ मा मौन भएको ती दुई वर्गबीचको विवाद समावेश थियो, हबकूक अध्याय दुई जहाँ समाप्त हुन्छ, ठीक त्यहीँ समाप्त भयो।

तर परमप्रभु आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ; उहाँका सामु समस्त पृथ्वी मौन रहोस्। हबकूक २:२०।

प्रभु अचानक आफ्नो मिलेराइट मन्दिरमा प्रवेश गर्नुभयो, र त्यसबेला सम्पूर्ण पृथ्वी मौन रहनुपर्ने थियो, किनकि प्रायश्चित्तको प्रतिरूपात्मक दिन आइपुगेको थियो र मृतकहरूको न्याय आरम्भ भइसकेको थियो। हबकूक अध्याय दुईको भविष्यसूचक इतिहास २२ अक्टोबर, १८४४ मा समाप्त भयो, र येशूले सधैं कुनै एउटा कुराको अन्तलाई अर्को कुराको आरम्भसँग पहिचान गर्नुहुन्छ। पच्चीस सय बीस वर्षसम्म पवित्रस्थान र सैन्यदल कुल्चिइने दर्शन, तथा पवित्रस्थान र सैन्यदलको पुनर्स्थापनाको दर्शन—यी दुवै दर्शनहरूको आरम्भ सँगसँगै भयो, तर तिनीहरू दुई सय बीस वर्षले पृथक् थिए, र जब तिनीहरू समाप्त भए, हबकूक अध्याय TWO पद TWENTY मा तिनीहरू समाप्त भएका भनी चिन्हित गरिए।

चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, धेरै भविष्यवाणीहरू पूरा हुनेछन्। ती भविष्यवाणीहरूमध्ये एउटा हबकूक अध्याय दुईमा चित्रित दर्शनको ढिलाइ हो। हबकूक अध्याय दुईले पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूतका आन्दोलन दुवैको अनुभवलाई चिनाउँछ। दुवै आन्दोलनले सही बाइबलीय पद्धतिसम्बन्धी विवादको सामना गर्छन्, जुन त्यो आन्दोलनका प्रतिनिधिहरू र बहसको प्रक्रियामा छोडिंदै गइरहेका पूर्व चुनिएका मानिसहरूका बीचमा सम्पन्न हुन्छ।

तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासका पहरदारहरूले प्रतिरक्षा गर्नुपर्ने सन्देश भनेको ती सत्यहरूको पहिचान हो (मिलरका रत्नहरू), जुन अन्ततः १८४३ र १८५० का दुई पवित्र चार्टहरूमा प्रस्तुत गरिएका थिए। वादविवादको प्रक्रियामा एक निराशा आयो, जसले ती दुई विरोधी वर्गहरूबीचको विभाजनलाई चिह्नित गर्‍यो, र विश्वासीहरूका लागि अझ गहिरो समर्पणको आह्वान गर्‍यो। त्यसपछि हबकूकले आधारभूत सत्यहरूको परीक्षण प्रक्रियामा संलग्न ती दुई वर्गहरूबीचको भिन्नतालाई पहिचान गर्छन्। ती दुई वर्गहरूबीचको वादविवादद्वारा प्रस्तुत गरिएको त्यो परीक्षण प्रक्रिया, हबकूक अध्याय दुई जहाँ समाप्त हुन्छ, ठीक त्यहीँ—चाँडै आउने आइतवार व्यवस्थासँगै—पूर्ण रूपमा अन्त्य हुनेछ।

तर परमप्रभु आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ; सारा पृथ्वी उहाँको सामुन्ने मौन रहोस्। हबकूक २:२०।

प्रभु एक लाख चवालीस हजारको मन्दिरमा अचानक प्रवेश गर्नुहुनेछ, र त्यसपछि सारा पृथ्वी मौन रहनेछ, किनकि प्रतिरूपात्मक प्रायश्चित्तको दिन जीवितहरूको न्यायसम्म पुग्नेछ। हबकूक अध्याय दुईको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहास चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थामा अन्त हुन्छ, र येशूले सधैं कुनै कुराको अन्तलाई कुनै कुराको आरम्भसँग पहिचान गर्नुहुन्छ।

जीवितहरूको न्याय सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आरम्भ भयो, तर न्याय एउटा प्रक्रिया हो। त्यो प्रक्रिया परमेश्वरको घरानाबाट आरम्भ हुन्छ, अनि त्यसपछि यस्तो बिन्दुमा पुग्छ जहाँ न्याय परमेश्वरको घरानाबाहिरकाहरूमा आउँछ। जब न्यूयोर्क सिटीका महान् भवनहरू ढालिए, तब यरूशलेमभरि गएर मण्डलीमा गरिएका घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र रोइकराइ गर्नेहरूका निधारमा छाप लगाउने छाप लगाउने स्वर्गदूतद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट न्याय, साथै देशमा गरिएका घृणित कामहरूका कारणको न्याय पनि, आरम्भ भयो। चाँडै आउन लागेको सन्डे-लको समयमा ख्रीष्टले एक लाख चवालीस हजारको मन्दिर खडा गर्ने कार्य समाप्त गरिसक्नुहुनेछ, र विनाश गर्ने स्वर्गदूतहरूले यरूशलेममाथि न्याय ल्याउनेछन्।

त्यसपछि एक लाख चवालीस हजारलाई एउटा ध्वजको रूपमा उचालिन्छ, र दानिएल अध्याय एघार, पद एकचालीसमा एदोम, मोआब र अम्मोनका सन्तानहरूको प्रधानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको अर्को बगालका लागि जीवितहरूको न्याय आरम्भ हुन्छ।

चाहे पहिलो स्वर्गदूतको मिलेराइट आन्दोलनलाई विचार गरियोस् वा तेस्रो स्वर्गदूतको शक्तिशाली आन्दोलनलाई, सुधारात्मक आन्दोलनको सम्पूर्ण इतिहासले सत्यको क्रमशः तीव्र बन्दै जाने प्रकाशनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको चरम परिणति पवित्र आत्माको उण्डेलाइमा हुन्छ। पवित्र आत्माको उण्डेलाइ अन्तिम दिनका भविष्यवाणीहरूको केन्द्रबिन्दु हो। यही कारणले मूर्ख कुंवारीहरूसँग तेल हुँदैन र बुद्धिमतीहरूसँग हुन्छ। तेल नै वर्षा हो।

तिनीहरू भन्छन्, यदि कुनै पुरुषले आफ्नी पत्नीलाई त्यागिदियो, र ऊ उसबाट गएर अर्को पुरुषकी भई, के ऊ फेरि तिनीकहाँ फर्किन सक्छ र? के त्यो देश अत्यन्त अशुद्ध हुने छैन र? तर तैले धेरै प्रेमीहरूसित वेश्यागमन गरिस्; तैपनि मसँग फेरि फर्केर आ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। आफ्ना आँखाहरू उचालेर ती उच्च स्थानहरूतिर हेर, कहाँ छ जहाँ तँसँग शयन गरिएको छैन? बाटाहरूमा तैले तिनीहरूको निम्ति मरुभूमिमा बस्ने अरबले झैं बसेकी छेस्; र तैले आफ्ना वेश्यागमन र आफ्ना दुष्टताद्वारा देशलाई अशुद्ध पारेकी छेस्। यसकारण वर्षाहरू रोकिएका छन्, र पछिल्लो वर्षा भएको छैन; तैपनि तँसँग वेश्याको निधार थियो, तँ लज्जित हुन इन्कार गर्थिस्। के अबदेखि तैले मलाई यसो भन्दै पुकार्नेछैनस्, हे मेरा पिता, तपाईं मेरो युवावस्थाका अगुवा हुनुहुन्छ? यर्मिया ३:१-४।

उक्त खण्डमा (र सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोल्छन्), परमेश्वरले यो चिनाउनुहुन्छ कि उहाँका जनहरूले वेश्यागमन गरेका छन्, यहाँसम्म कि तिनीहरूमा वेश्याको निधार नै भएको छ। अन्तिम दिनहरूको वेश्या पोषीय शक्ति हो, र निधारले उद्देश्यपूर्ण निर्णयलाई जनाउँछ। अन्तिम दिनहरूका परमेश्वरका जनहरू दुष्ट छन्, तर परमेश्वरले अन्तिम आह्वान प्रस्तुत गरिरहनुभएको छ, यद्यपि तिनीहरू यस्तो बिन्दुसम्म पुगेका छन् जहाँ तिनीहरू वेश्याले जस्तै उही निर्णयमा आएका छन्। तिनीहरूले चौथो पुस्ताद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चरित्र विकास गरेका छन्, जहाँ तिनीहरू इजकिएल अध्याय आठको चौथो पुस्तामा प्रतिनिधित्व गरिएझैं सूर्यको आराधना गर्न तयार भएका छन्।

“नैतिक अन्धकारको बीचमा साँचो ज्योति चम्कने समय आएको छ। तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश संसारभरि पठाइएको छ, जसले मानिसहरूलाई तिनीहरूको निधारमा वा तिनीहरूको हातमा पशु वा त्यसको प्रतिमाको छाप ग्रहण नगरोस् भनी चेतावनी दिन्छ। यो छाप ग्रहण गर्नुको अर्थ पशुले गरेको जस्तै निर्णयमा पुग्नु, र परमेश्वरको वचनको प्रत्यक्ष विरोधमा उही विचारहरूको समर्थन गर्नु हो। यो छाप ग्रहण गर्ने सबैका विषयमा परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘त्यसैले उसले पनि परमेश्वरको क्रोधको दाखमद्य पिउनेछ, जो उहाँको रोषको कचौरामा नमिसाई खन्याइएको छ; र पवित्र स्वर्गदूतहरूको सामुन्ने, र थुमाको सामुन्ने, आगो र गन्धकद्वारा उसलाई यातना दिइनेछ।’” Review and Herald, July 13, 1897.

यर्मियाले अन्तिम दिनहरूका परमेश्वरका जनहरूलाई वेश्याको निधार पहिले नै धारण गरिसकेका रूपमा चिनाउँदैछन्। तिनीहरू “दुष्ट” भएकाले पशुको छाप ग्रहण गर्ने सङ्घारमा छन्। भर्खरै उद्धृत गरिएको अंशमा सिस्टर ह्याइट यसरी अगाडि बढ्नुहुन्छ:

“यदि सत्यको ज्योति तपाईंलाई प्रस्तुत गरिएको छ, जसले चौथो आज्ञाको शब्बाथ प्रकट गर्दछ, र देखाउँछ कि आइतबार पालनका लागि परमेश्वरको वचनमा कुनै आधार छैन, तैपनि तपाईं अझै पनि झूटा शब्बाथलाई समातिरहनुहुन्छ, परमेश्वरले ‘मेरो पवित्र दिन’ भन्नुभएको शब्बाथलाई पवित्र राख्न इन्कार गर्नुहुन्छ भने, तपाईं पशुको छाप ग्रहण गर्नुहुन्छ। यो कहिले हुन्छ?—जब तपाईं आइतबार श्रमबाट विरत रहन र परमेश्वरको आराधना गर्न आदेश दिने अध्यादेशको पालन गर्नुहुन्छ, जबकि तपाईंलाई थाहा छ कि आइतबारलाई सामान्य कामकाजी दिनभन्दा भिन्न ठहराउने एउटा शब्द पनि बाइबलमा छैन, तब तपाईं पशुको छाप ग्रहण गर्न सहमत हुनुहुन्छ, र परमेश्वरको छापलाई अस्वीकार गर्नुहुन्छ। यदि हामी यो छाप हाम्रो निधारमा वा हाम्रो हातमा ग्रहण गर्छौं भने, अवज्ञाकारीहरूमाथि उच्चारित न्यायहरू हामीमाथि अवश्य आइपर्छन्। तर जीवित परमेश्वरको छाप तिनीहरूमाथि लगाइन्छ, जसले अन्तःकरणपूर्वक प्रभुको शब्बाथ पालन गर्छन्।”

“परमेश्वरले देख्नुभयो कि पृथ्वीमा मानिसको दुष्टता अत्यन्त ठूलो भएको छ, र उसको हृदयका विचारहरूको प्रत्येक कल्पना निरन्तर केवल दुष्ट नै छ.... पृथ्वी पनि परमेश्वरको सामु भ्रष्ट भएको थियो, र पृथ्वी हिंसाले भरिएको थियो.... अनि परमेश्वरले नूहलाई भन्नुभयो, सबै प्राणीको अन्त्य मेरो सामु आइपुगेको छ; किनकि तिनीहरूद्वारा पृथ्वी हिंसाले भरिएको छ; र हेर, म तिनीहरूलाई पृथ्वीसहित नष्ट गर्नेछु।’ तिनीहरू नष्ट पारिनु पर्ने थियो, किनकि तिनीहरूले त्यस पृथ्वीलाई दूषित पारेका थिए, जुन परमेश्वरले धर्मी मानिसहरूले आनन्दपूर्वक उपभोग गर्नका लागि सृष्टि गर्नुभएको थियो।”

“जसरी नूहको दिनहरूमा थियो,’ ख्रीष्टले घोषणा गर्नुभयो, ‘त्यसरी नै मानिसका पुत्रका दिनहरूमा पनि हुनेछ।’ अनि के यो त्यस्तै छैन र? जो कोहीले दैनिक पत्रपत्रिकाहरू हेर्छ, उसले अपराधहरूको लामो सूची देख्न सक्छ—मदिरापान, चोरी, डकैती, अपचलन, हत्या। कहिलेकाहीँ त पूरै परिवारहरू पनि हत्या गरिन्छन्, ताकि कुनै मानिसको आफूसँग सम्बन्ध नभएको धन वा सम्पत्ति प्राप्त गर्ने इच्छा पूरा होस्। मानिसहरूले परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई खुल्लमखुल्ला बेवास्ता गर्ने भएकाले संसार साँच्चै नूहका दिनहरूमा जस्तै बन्दै गएको छ।”
Review and Herald, July 13, 1897.

यर्मियाहले अन्तिम दिनका परमेश्वरका ती मानिसहरूलाई चिनाउँदैछन्, जो सूर्यको सामु झुक्न लागेका छन्; र यसो गर्दा उनले पहिचान गराउँछन् कि “वर्षाहरू रोकिएका छन्, र पछिल्लो वर्षा भएको छैन; अनि तिमी निधार वेश्याको जस्तो भएको छ, तिमी लज्जित हुन अस्वीकार गर्यौं।” अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका “दुष्ट” जनहरूले कुनै पछिल्लो वर्षा पाइरहेका छैनन्, र तिनीहरू लज्जित हुन इन्कार गर्छन्, किनकि तिनीहरूका विचारहरू निरन्तर दुष्ट भएका छन्, जसरी नूहको इतिहासद्वारा, र साथै इज्जकिएल अध्याय आठको दोस्रो घृणित कर्ममा रहेका चित्रमूर्तिका कोठाहरूले प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यर्मियाले अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका प्रजाभित्रका निर्लज्ज दुष्टहरूलाई आफ्नो “यौवनको” “अगुवातर्फ” त्यस “समयदेखि” “पुकारा गर्न” आँल्याउँछन्। एडभेन्टवादको यौवनको अगुवा हबक्कूकका दुई पट्टिकाहरू र तिनमा प्रस्तुत रत्नहरू थिए। परमेश्वरका प्रजाभित्र अन्तिम दिनहरूमा रहेका दुष्टहरूमाथि अनन्त मृत्यु ल्याउन लागिरहेको दुष्टताबाट उम्कने एकमात्र आशा भनेको आरम्भमा अगुवा हुनुहुने परमेश्वरलाई पुकारा गर्नु हो, जुन १७९८ मा “अन्त्यको समय” मा आइपुगेको थियो।

पहिलो वा तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासको प्रश्न यही हो कि तपाईंले पछिल्लो वर्षा ग्रहण गर्नुहुन्छ कि गर्नुहुन्न। पछिल्लो वर्षा राष्ट्रहरू क्रोधित भएका बेला, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, आरम्भ भयो।

“त्यस समयमा, उद्धारको कार्य समापनतर्फ अघि बढिरहँदा, पृथ्वीमाथि सङ्कट आउँदै हुनेछ, र राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्, तैपनि तिनीहरूलाई यसरी रोकेर राखिनेछ कि तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यमा बाधा नपरोस्। त्यस समयमा ‘पछिल्लो वर्षा,’ अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, आउनेछ, ताकि तेस्रो स्वर्गदूतको उच्च स्वरलाई शक्ति प्रदान गरोस्, र सात अन्तिम विपत्तिहरू खन्याइने समयमा पवित्रजनहरूलाई अडिग उभिनका निम्ति तयार पारोस्।” Early Writings, 85.

“पछिल्लो वर्षा,” जसलाई “ताजगी” भनेर पनि चिनिन्छ, राष्ट्रहरू क्रोधित हुँदा आरम्भ भयो, र त्यही समयमा “उद्धारको काम” बन्द हुन थाल्यो। प्रकाशको पुस्तकको सातौँ अध्यायका चार स्वर्गदूतहरूले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य पूरा नहोउज्जेल चार वायुलाई रोकेर राख्छन्, र इज्जकिएलको नौँँ अध्यायमा, त्यो कार्य यरूशलेममा गरिएका घृणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्नेहरूका माथिमा छाप लगाउने स्वर्गदूतहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा स्वर्गदूतहरूले एक लाख चवालीस हजारका निधारहरूमा छाप लगाउने समापनको कार्य आरम्भ गरे।

तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम कार्य पछिल्लो वर्षाको उण्डेलाइको समयमा सम्पन्न हुन्छ, जुन “ताजगी” पनि हो, र त्यो एउटा सन्देश हो।

उहाँले भन्नुभयो, “यही विश्राम हो, जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकाहरूलाई विश्राम दिन सक्छौ; र यही ताजगी हो”; तैपनि तिनीहरूले सुन्न मानेनन्। यशैया 28:12.

यशैयाहमा तिनीहरूले सुन्न अस्वीकार गरेको सन्देश भनेको हकलाउँदै बोल्ने जिब्राहरूबाट प्रदान गरिने सन्देश हो, र त्यो “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” को कार्यविधिलाई प्रतिनिधित्व गर्ने जाँचको सन्देश हो।

तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति आदेशमाथि आदेश, आदेशमाथि आदेश; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, पछाडि लडून्, टुक्राटुक्रा पारिऊन्, पासोमा फसून्, र पक्राउ परून्। यसकारण, हे यरूशलेममा भएका यस प्रजामाथि शासन गर्ने होच्याउने मानिसहरू, परमप्रभुको वचन सुन। किनकि तिमीहरूले भनेका छौ, हामीले मृत्यु-सँग एउटा करार बाँधेका छौं, र पातालसँग हाम्रो सहमति भएको छ; जब उर्लंदो कोर्दा भएर आउने विपत्ति बितेर जानेछ, तब त्यो हामीकहाँ आइपुग्नेछैन; किनकि हामीले झूटलाई आफ्नो शरण बनाएका छौं, र असत्यको आडमा आफूलाई लुकाएका छौं। यशैया 28:13-15।

परमप्रभुको वचन, जो विश्राम र ताजगी (उत्तरवर्ती वर्षा) को सन्देश हो, जसले तिनीहरूलाई “जाऊन्, र पछाडि लडून्, र चूरचूर पारिऊन्, र पासोमा परून्, र समातिऊन्” भन्ने परिणाममा पुर्‍याउँछ, “ती ठट्यौला मानिसहरूलाई, जसले यरूशलेममा भएको यस प्रजामाथि शासन गर्छन्,” दिइएको छ। यरूशलेम त्यही स्थान हो जहाँ स्वर्गदूतहरूले सुस्केरा हाल्ने र कराउनेहरूलाई चिन्ह लगाउँछन्, र आफ्नो भरोसा धोका दिएका प्राचीन पुरुषहरू नै सर्वप्रथम पतन हुन्छन्।

“उद्धारको चिन्ह तिनीहरूमाथि लगाइएको छ, जो ‘गरिएका सबै घृणित कामहरूका निम्ति सुस्केरा हाल्छन् र विलाप गर्छन्।’ अब मृत्युको दूत अगाडि बढ्छ, जसलाई यहैजकेलको दर्शनमा वधका हतियार बोकेका पुरुषहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसलाई यो आज्ञा दिइएको छ: ‘वृद्ध र जवान, दुवै कुमारिका, साना केटाकेटीहरू, र स्त्रीहरूलाई पूर्णतः मार; तर जसमा चिन्ह छ, त्यस्तो कुनै मानिसको नजिक नजाऊ; र मेरो पवित्रस्थानबाट आरम्भ गर।’ अगमवक्ता भन्छन्: ‘तिनीहरूले मन्दिरको सामुन्ने भएका वृद्ध पुरुषहरूबाट आरम्भ गरे।’ यहैजकेल 9:1-6। विनाशको काम तिनीहरूका बीचबाट आरम्भ हुन्छ, जसले आफूलाई जनताका आत्मिक संरक्षकहरू भएको दाबी गरेका छन्। झूटा चौकीदारहरू नै सबैभन्दा पहिले पतन हुन्छन्। दया गर्ने वा जोगाइराख्ने कोही हुँदैन। पुरुषहरू, स्त्रीहरू, कुमारिकाहरू, र साना केटाकेटीहरू एकसाथ नष्ट हुन्छन्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 656।

१९८९ मा आएको ज्ञानको वृद्धिबारे हामी अर्को लेखमा निरन्तर चर्चा गर्नेछौं।

“जो सतह-मुनि देख्दछ, जसले सबै मानिसहरूको हृदय पढ्दछ, उहाँ ती व्यक्तिहरूको विषयमा यसो भन्नुहुन्छ, जसले महान् ज्योति पाएका छन्: ‘तिनीहरू आफ्ना नैतिक र आत्मिक अवस्थाका कारण न त पीडित छन्, न त चकित।’ हो, तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू रोजेका छन्, र तिनीहरूको प्राण तिनीहरूका घृणित कुराहरूमा रमाउँछ। म पनि तिनीहरूका भ्रमहरू नै रोज्नेछु, र तिनीहरूमाथि तिनीहरूले डराएका कुराहरू ल्याउनेछु; किनकि जब मैले बोलाएँ, कसैले उत्तर दिएन; जब मैले बोलेँ, तिनीहरूले सुनेनन्; बरु तिनीहरूले मेरा आँखाअगाडि दुष्टता गरे, र त्यही रोजे जसमा म प्रसन्न थिइँनँ।’ ‘परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रबल भ्रममा पार्नुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटमाथि विश्वास गरून्,’ किनकि तिनीहरूले उद्धार पाउन सक्नु भन्ने ‘सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्,’ ‘तर अधर्ममा आनन्द माने।’ यशैया 66:3, 4; 2 थिस्सलोनिकी 2:11, 10, 12।

“स्वर्गीय शिक्षकले प्रश्न गर्नुभयो: ‘तपाईं सही जगमा निर्माण गर्दै हुनुहुन्छ र परमेश्वरले तपाईंका कामहरू स्वीकार गर्नुहुन्छ भन्ने बहानाभन्दा मनलाई अझ शक्तिशाली रूपमा छलमा पार्ने भ्रम अरु के हुन सक्छ, जबकि वास्तविकतामा तपाईं सांसारिक नीतिअनुसार धेरै कुराहरू गर्दै हुनुहुन्छ र यहीवाको विरुद्धमा पाप गरिरहनु भएको छ? अहो, यो महान् धोका हो, मनमोहक भ्रम हो, जसले ती मानिसहरूको मनमाथि अधिकार जमाउँछ जसले एक समय सत्यलाई चिनेका थिए, तर ईश्वरभक्तिको रूपलाई त्यसको आत्मा र शक्तिसँग भ्रमित गर्छन्;’

जब उनीहरू आफूलाई धनी, सम्पत्तिमा बढेका, र कुनै कुराको आवश्यकता नभएका ठान्छन्, जबकि वास्तविकतामा उनीहरूलाई सबै कुराको आवश्यकता हुन्छ।” Testimonies, volume 8, 249, 250.